

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE VUISTSLAG VAN DE FARAO

Toneelspel voor de jeugd

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3071

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE VUISTSLAG VAN DE FARAO* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/013
ISBN 978-90-385-11412

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(18 à 22 spelers)

STAN : jonge kerel met veel interesse in oude beschavingen

LENNERT : vriend van Stan en Wout

WOUT : vriend van Stan en Lennert

ANNETTE : oudere zus van Stan (moet toezicht houden op de jongeren)

FRIE : vriendin van Stan

JILL : vriendin van Frie

LOTTE : zus van Stan

MARGRIET BOEMEN : Nederlandse vriendin van Zeb – spreekt met Hollands accent

KATE KUMMEL : de poetsvrouw en vriendin van Bram

BRAM MULDER : vriend van Kate – rare kwast – helper van Zeb

ZEB NIELAND : professor archeologie

KRISTA KLIK : persfotografe (vermomt zich ook als hostess op de luchthaven)

ZITA : conciërge

LOWIE : lief van Annette

BALIEJUFFROUW :

PILOOT :

AASIF : gekke Egyptenaar – helper van Zeb

HATSJEPSOET : Vrouwelijke farao Van Egypte

SENMOET : architect, raadgever en minnaar van de Farao

OSIRIS : Egyptische god

FLAVIUS : schipper op de Nijl

ANUBIS : Egyptische god

Mogelijke dubbelrollen

Hostess / Hatsjepsoet

Piloot / Senmoet

Zita / Osiris

Flavius / Anubis

DECOR

Losse elementen stellen volgende locaties voor :

Scènes 1, 2 en 3 : Vakantieappartement op de dijk met zicht op zee - Egyptische beelden, grafvondsten, kisten, kast met sarcofaag. (deur inkom, deuren naar de kamers).

Scène 4 : De luchthaven – een incheckbalie.

Scène 5 : Landschap met Nijl.

Scène 6 : creëren via licht – boven blauw en onder geel, oranje. Landschap met okergele doeken en dito belichting – blauwe licht voor lucht.

Scène 7 : begraafplaats aan de Nijl - Nijl achteraan – tempelrestant met rotsachtige opening naar achter de scène.

Scènes 8 en 9 : grafkelder in de vallei der koningen – langwerpige kartonnen dozen geschilderd of beplakt met Egyptische graftekeningen.

KORTE INHOUD

Een appartement in Westende aan de zeedijk is de gedroomde vakantieplaats voor enkele jongeren. Ze verblijven in het appartement van nonkel Zeb, de oom van Annette, Lotte en Stan. Alles is aanwezig voor een toffe vakantie. Nonkel Zeb, professor en archeoloog, is op missie in het buitenland. Het appartement staat vol met allerlei geheimzinnige voorwerpen uit verre landen. Een miniatuurmuseum Als ze per ongeluk een Egyptisch beeld aanraken valt er een mummie uit de kast. Nog erger wordt het als er geluiden uit de mummie komen. En wat betekent die brief op tafel met “*Maak geen heilige dieren wakker. Laat rusten wat rust, de dood beloert je!*” Wat is er gaande? Is het huis behekst? Blijven onze vrienden of gaan ze naar huis? Beleef het mee in deze spannende triller die zich afspeelt tussen het zeezand van Westende en het woestijnzand aan de Nijl in Egypte. Bibberen en beven wordt jullie deel.

EERSTE BEDRIJF

Openingsmuziek: Holiday – Madonna

Scène 1 : Appartement aan de zeedijk

STAN : *(Valt met pak en zak binnen)* Moesten jullie zo duwen? De deur is los. *(kruipt recht)*

(De anderen komen binnen)

Je kon zo naar binnen.

FRIE : Dat is raar. De deur niet op slot en mijnheer is op reis. Komt hier nog iemand, behalve wij?

ANNETTE : De poetsvrouw.

STAN : Heeft nonkel Zeb een poetsvrouw?

LOTTE : Je zou voor minder! Moet je zien wat een rommel hier allemaal staat.

JILL : Het is net een museum.

LENNERT : Die kerel is geflipt.

ANNETTE : Blijf van alles af voor we weer problemen krijgen. Al die stukken zijn uniek.

STAN : Ja, dat is waar. Nonkel is archeoloog. Hij graaft als een mol in de woestijn naar restanten van het oude Egypte.

WOUT : Kijk! Er ligt een brief op tafel.

STAN : Och, dat is zeker een grapje van hem. Meestal zit er geld in voor een ijsje op het strand.

ANNETTE : *(besnuffelt de brief)* Bah! Deze brief is vuil en hij stinkt. *(doet hem open – en leest in stilte)*

LENNERT : Archeologen hebben altijd vuile handen. Ze graven zelfs mensenschedels op en half vergane botten. Brrr!

JILL : Bah! Viezerik.

FRIE : *(steunt haar)* Annette, wat is er? Je ziet zo bleek!

LENNERT : Is het slecht nieuws?

ANNETTE : (*stotterend*) Het is... is... een doodsbedreiging.

ANDEREN : Een wat!

ANNETTE : Een doodsbedreiging! (*leest*) “Blijf weg van deze plaats. Keer terug nu het nog kan. Maak geen heilige dieren wakker. Laat rusten wat rust, de dood beloert je!”

WOUT : Wat een grappenmaker. Nonkel Zeb is zeker de plezantste thuis?

LOTTE : Ik denk dat hij ons bang wil maken.

STAN : Nonkel Zeb heeft weer de lolbroek willen uithangen.

LENNERT : Wat bedoelt hij met ‘Heilige dieren’?

(*Kattengejank weerklinkt*)

LOTTE : In de les godsdienst vertelde de meester dat een koe in India een heilig dier is.

JILL : En de Scarabee is een heilige mestkever. Een soort geluksbrengende engel, voor de oude Egyptenaren.

FRIE : Is dat niet zo’n beest dat mestballen rolt? Bah!

JILL : Precies. Mestballen worden gemaakt van mest.

LOTTE : Natuurlijk! En soepballetjes van soep zeker!

JILL : Heel grappig. In die mestbal legt de scarabee zijn eitjes. Uit de mestballen kruipen nieuwe scarabeetjes en die doen weer hetzelfde werk. Ze maken weer een mestbal en zo gaat het al eeuwen door.

LENNERT : Is het varken van Sint Antonius ook een heilig dier?

STAN : Dat weet ik niet, maar in het oude Egypte was er wel een valkgod, Horus genaamd. Hij was de hemelgod die zijn vleugels over de aarde uitspreidde. In de onderwereld leidde Horus de doden naar Osirus, de god van de onderwereld.

ANNETTE : En is de kat ook een heilig dier?

WOUT : Den Hannibal, onze leraar geschiedenis, heeft verteld over Bastet, de kattengodin. De kat Bastet werd met de zon samengesmolten, Zij was de machtige zonnegodin. Toen ze samensmolt met de zon veranderde haar lichaamsvorm van kat tot kattenmens.

FRIE : Ja, nu weet ik het weer. Ze kon als een van de weinige katten rechtop staan, en

werd de beschermster van huizen, moeders en kinderen. Zijn we goed of zijn we goed? (*Give a five aan Wout*)

ANNETTE : Wat gaan we doen? Gaan we terug naar huis of blijven we?

ANDEREN : Blijven natuurlijk!

STAN : We laten ons niet afschrikken door z 'n stomme brief. Kom Wout en Lennert, we gaan de koffers uitpakken.

LENNERT : We maken het hier gezellig. Veertien dagen op onze luie kont!

(*Jongens af*)

ANNETTE : En dames, wat gaan wij doen?

SAMEN : Winkelen!

FRIE : Wij zouden koken vandaag.

JILL : Kip met rijst en curry!

LOTTE : Stoofvlees met frietjes!

FRIE : Spaghetti!

ANNETTE : Rustig dames! We moeten een keuze maken.

LOTTE : Geef mij maar tagliatelle met zalmblokjes en dillesaus.

JILL : Lekker!

FRIE : Om duimen en vingers van af te likken.

ANNETTE : Oké. We hebben een deal. Jill neemt de winkelzak en Lotte schrijft op wat we nodig hebben. (*doen het nodige*)

FRIE : Ik zoek alvast mijn zonnebril en zonnehoed.

ANNETTE : Nee, liever een handje om de koffers naar de kamer te brengen.

(*Ze gaan af en komen even later terug op*)

JILL : Klaar dames?

ANDEREN : Klaar!

JILL : Vooruit, hop naar de markt.

(*Meisjes af*)

MARGRIET : (*sleurt haar koffer binnen*) Nou zeg, wat is dat ding zwaar. Hallo zandduiveltje van me, waar zit je? Nou, nou, ... waar zit die janneman? Hij belt dat hij thuis is en er is geen kat te zien. (*kattengejank*) Leuk is dat! Heel leuk! Waar zit die krolse kater van me?

(*Margriet gaat naar deur – staat oog in oog met Lennert, die net binnenkomt*)

LENNERT : Krolse kater?

MARGRIET : Wie ben jij en wat moet je hier?

LENNERT : Dimmen juffie! Ik geloof dat je je van appartement hebt vergist.

MARGRIET : Daar geloof ik geen sikkepit van. Is dit niet het appartement van Professor Zeb Nieland, de beroemde archeoloog?

LENNERT : Ja, dat klopt madam.

MARGRIET : Wel, kan ik dan de professor spreken?

LENNERT : Dat zal niet gaan. Die is er niet.

MARGRIET : Nou niet lullen, hé ventje! Die is er wel, zeker weten! Hij heeft me opgebiept.

STAN : (*van achter de scène*) Lennert, wat scheelt er?

LENNERT : Een of andere Hollandse griet die nonkel Zeb wil spreken.

MARGRIET : Ola oliebol, dimmen! Ik ben Margriet Boemen en niet één of andere griet. Zeb is toevallig wel ...

(*Stan en Wout op*)

STAN : Tante Margriet! (*omhelzen elkaar*) Welke wind heeft jou naar hier gewaaid?

MARGRIET : Zeb natuurlijk!

STAN : Maar nonkel Zeb zit toch in Egypte?

MARGRIET : Helemaal niet. Hij heeft me een sms'je gestuurd, "Ik ben thuis".

LENNERT : (*nieuwsgierig*) Ken je deze vrouw?

STAN : Natuurlijk. Tante Margriet is de vriendin van nonkel Zeb. Als nonkel ooit tijd heeft, gaan ze trouwen.

MARGRIET : Zo is het. Als hij ooit eens vijf minuten tijd heeft.... Vertel op, waar is die Zebedeüs van mij?

WOUT : Zebedeüs? Niet gezien.

STAN : Hier is hij niet. In het land van Cleopatra zeker?

WOUT : Misschien zit hij samen met Cleopatra in een bad ezelinnenmelk?

MARGRIET : Maar nee jij, Zeb moet hier zijn. Kijk, dit is het bericht (*toont gsm*)

LENNERT : Dat is raar. Hij nodigt ons uit voor een verblijf aan zee omdat hij weg is en nu zou hij thuis zijn. Heel vreemd.

WOUT : Hoogst eigenaardig. Van wie is dan die rare brief op tafel?

MARGRIET : Welke brief?

STAN : Hier, lees. (*geeft brief*) Een ware doodsbedreiging om ons weg te houden. Er is volgens mij iets niet pluis.

MARGRIET : (*leest*) Nou sta ik helemaal voor aap. Zeb was nochtans enthousiast. Hij belde dat hij een grote vondst had gedaan en kwam naar huis om orde op zaken te stellen.

LENNERT : Wat was die grote vondst?

MARGRIET : Dat weet ik niet precies. Tijdens het telefoongesprek bazelde hij iets van Hatsjepsoet.

WOUT : Hatsjepsoet? Is dat ook een archeoloog?

STAN : Maar nee jij, Hatsjepsoet is de eerste vrouwelijke farao.

LENNERT : Een vrouw, farao van Egypte? Hahaha, laat me niet lachen.

MARGRIET : (*boos*) Nou zeg, kunnen vrouwen misschien hun mannetje niet staan, oliebol?

LENNERT : Ik dacht dat farao's allemaal mannen waren.

MARGRIET : Wel, dat is fout gedacht. Nooit gehoord van Cleopatra?

WOUT : De farao was de koning van het land. De belangrijkste figuur, een godenzoon van Re, de zonnekoning.

STAN : Sommige vrouwen hebben juist klasse. Hatsjepsoet was de dochter van Farao Thoetmozes I en vrouw van Thoetmozes II die vroeg stierf.

WOUT : Ochottekes, die vrouw had pech!

STAN : Hatsjepsoet had ambitie en zette haar onmondige stiefzoon en neef, de jonge koning Thoetmozes III opzij. Ze beweerde de dochter te zijn van Amon-Re en

riep zichzelf uit tot farao.

WOUT : Wauw! Dat is pas een vrouw met ballen aan haar lijf!

STAN : Zeg dat wel. Om te tonen dat zij, en zij alleen farao was, liet ze zich afbeelden met een baard.

MARGRIET : Je moet maar durven in zo 'n mannenwereld. Zij was al een feministe voor er ooit sprake van was.

LENNERT : Wat is een feministe? Ik versta geen moeilijke woorden.

MARGRIET : Dat zijn vrouwen die gelijke rechten nastreven. Mannen en vrouwen moeten gelijk zijn. Gelijk werk, gelijk loon!

LENNERT : Pfff! Dat is geen probleem. Onze papa doet toch altijd wat ons ma zegt. Anders raast er een tornado door het huis.

(De meisjes komen op met zak vol winkelwaar)

JILL : Hallo! Hier zijn we weer.

ANNETTE : Tante Margriet! Wat een verrassing. *(begroeten elkaar)*

MARGRIET : Ik ben op zoek naar Zeb. Blijkbaar is hij van de aardbol verdwenen.

ANNETTE : Hoe bedoel je?

MARGRIET : Hij sms'te me dat hij thuis was.

ANNETTE : Dat is raar. Er zal toch niets gebeurd zijn?

WOUT : *(zagend)* Annette, wanneer gaan we eten? Ik heb vreselijke honger.

LENNERT : Ik sterf ook van de honger. Wat schaft de pot?

ANNETTE : Een verrassing!

STAN : Doe niet flauw. Zeg het!

LOTTE : Nijlsnoek met gebakken uiringen, gestoomde papyrusreepjes en knoflooksaus.

FRIE : En als dessert, wilde dadels met watermeloen en honingsaus.

LENNERT : *(spottend traag)* Ha..ha..ha! Wat zijn ze weer grappig...

WOUT : Onze spitsvondige vrouwtjes.

ANNETTE : Na het avondeten gaan we zwemmen. Wie wil er mee pootjebaden in zee?

JILL : Ik ga mee!

FRIE : Is dat niet gevaarlijk? Zo vlug na het eten?

ANNETTE : Alles is gevaarlijk. Een drukke baan oversteken ook.

STAN : Mogen wij mee?

JILL : Natuurlijk snoepjes, als de afwas gedaan is.

(Algemeen gemor)

MARGRIET : Ik help de jongens wel.

FRIE : Pietzakken!

ANNETTE : Vooruit, iedereen aan het werk. De jongens dekken de tafel en de meisjes, hop naar de keuken!

(Licht sterft weg tijdens hun bezigheid)

Muziek: Summertime–Richard Clayderman collection-disc 4 /nr. 16 - tijd 2:36

Scène 2 : Het appartement bij nacht

(Sinistere belichting – Margriet ligt te slapen op de divan – geluiden van sleutel in het slot – deur open – Aasif in pyjama komt slaapwandeland op – mimisch – hij doorzoekt de ruimte en vindt de kisten – neemt er een tandenborstel uit – poetst zijn tanden – scheert zich – trekt zijn pyjama uit en doet zijn Egyptische kleren aan – wordt nu pas wakker met veel gebaren – enkele gymoefeningen – verdwijnt vlug langs de deur – geluiden van de deur die gesloten wordt. Stan en Frie sluipen muisstil binnen)

STAN : Wat zeg je?

FRIE : Dat er iets fout zit! Ik heb het gevoel dat we niet alleen zijn.

STAN : Ssttt! Gekke meid. We zijn maar met twee.

FRIE : Er dwalen geesten rond, zeg ik. Ik voel het!

STAN : Wat dwaalt er rond?

FRIE : Laat maar, je gelooft me toch niet.

STAN : Oh jawel, vertel op!

FRIE : Ik zag schimmen op de muren en hoorde geesten praten.

STAN : Sprekende geesten? Tof! Hoe geestig! Waar zouden die vandaan komen? Is die laatste cola naar je hoofd gestegen?

FRIE : Uit het oude Egypte natuurlijk. Ze spreken een taal die ik niet begrijp.

STAN : Meisje toch! Je fantasie slaat op hol. Straks verander je nog in Nefertete of Cleopatra.

FRIE : Lach jij maar! Ik zeg dat er rare dingen gebeuren.

STAN : Weet je wat, probeer die geesten te vangen. We brengen ze naar de kringloopwinkel. Geestige dingen zijn de laatste tijd erg in trek.

FRIE : Je neemt me niet serieus.

STAN : Toch wel Frieke. Je bent mijn beste vriendin.

FRIE : Echt!

(Er klinkt kattengejank – door het oog van Horus schijnt een lichtstraal in de kamer)

Wat was dat?

STAN : Niks om je zorgen over te maken. Zeker een verdwaald poesje.

(Projectie op achterwand)

FRIE : Poesje? Geesten zeg ik! Kijk daar op de muur... wat gebeurt er?

(Op dat moment springt Margriet recht uit de divan met het deken om haar hoofd)

MARGRIET : Zeb nee! Help! Zeb!

(De twee schrikken zich rot – Stan knipt licht aan)

FRIE : Margriet! Verdorie, ik deed haast in mijn broek van schrik.

STAN : Wat deed jij raar zeg. Is er iets?

MARGRIET : Ik had een nare droom. Mijn Zeb werd door lelijke mummies in een graf

getrokken en ik kon hem niet helpen.

STAN : Frustrerend. Was het 'The Mummy, The Mummy Returns of The Mummy three.

WOUT : *(op in pyjama)* Zeg druktemakers, ik kan geen oog dichtdoen.

JILL : *(op in nachtkleed)* Maken jullie altijd zoveel lawaai? Zo kan ik niet slapen.

FRIE : Luister!... Horen jullie dat ook?

MARGRIET : Wat moeten wij horen?

STAN : Ik hoor het klotsen van de zee tot hier.

JILL : Het is net of er iemand kreunt. Van heel ver.

STAN : Ik hoor niets.

WOUT : Toch wel. Het komt daar ergens vandaan.

MARGRIET : Het lijkt uit een van die kisten te komen.

STAN : Blijf daar af! Dat zijn zeker vondsten die Nonkel Zeb heeft laten overkomen voor verder onderzoek aan de universiteit. Als daar iets mee gebeurt zijn wij de pineut.

FRIE : Stan heeft gelijk. Ik zou er ook afblijven.

WOUT : *(legt zijn oor op de kisten)* Ja, ik hoor het duidelijk. Het lijkt of er iemand om hulp roept.

(De anderen komen ook luisteren)

MARGRIET : Wout heeft gelijk. Ik hoor het ook.

STAN : Natuurlijk zit er iets in de kisten. Misschien een Nijlvaraan voor de zoo?

JILL : Laten we het dier uit zijn lijden verlossen. Anders gaat het misschien dood.

WOUT : We moeten voorzichtig te werk gaan. Het kan ook een Nijlkrokodil zijn.

STAN : Opletten is de boodschap! Met beesten weet je nooit.

LENNERT : *(komt verward op)* Zeg mannekes! Is dat slapen?

MARGRIET : We willen die kist openen.

LENNERT : Moet dat nu?

JILL : Er zit iets in dat eruit wil.

LENNERT : Shit! Jullie doen vervelend. Ik heb mijn slaap nodig. Haal een hamer en een breekijzer.

WOUT : Ik vlieg al. *(af)*

(Gekreun in de kist)

LENNERT : *(boos)* Ik had me mijn vakantie anders voorgesteld. Midden in de nacht kisten openen, waar zijn we mee bezig?

(Lennert neemt beeld vast op staander – muurkast draait open en er komt een sarcofaag tevoorschijn – mummie kreunt en deksel valt open)

ANDEREN : Eek!

(De anderen komen er direct rond staan)

ANNETTE : *(boos op)* Is dat slapen? Jullie maken meer lawaai dan drie nachtdiscotheken samen.

ANDEREN : Ssst!

ANNETTE : *(boos)* Hallo zeg! Kan iemand vertellen wat er hier gebeurt?

FRIE : *(tot Annette)* Kom kijken.

STAN : Nee toch!

FRIE : Ongelooflijk!

ANNETTE : Is die echt?

JILL : Yep! Een echt lijk.

MARGRIET : Een mummie!

WOUT : *(op met gereedschapskist)* Hier! Dat is alles wat ik kon vinden.

LENNERT : Het hoeft al niet meer. Het ding viel zo open.

WOUT : Waar komt die ineens vandaan?

STAN : Pas op! Hij beweegt.

(De mummie komt recht)

JILL : Dat is tovenarij. Ik geloof mijn eigen ogen niet.

(De mummie stapt uit de kist)

WOUT : Een wandelende mummie.

(De mummie gaat naar de deur en botst op Lotte)

LOTTE : Eek! Ik schrok me haast een breuk. Wat is hier allemaal aan de hand?

JILL : Een levende mummie!

LOTTE : Wat wil die verklede aap van me? Carnaval is al lang voorbij!

(De mummie doet teken om hem te verlossen uit zijn hachelijke situatie)

MARGRIET : Hij wil iets zeggen. Vlug, help een handje!

JILL : Dit is geen grap meer. Waar gaat dat naartoe?

(Ze proberen hem af te wikkelen)

STAN : Bij alle goden en geleerden, Nonkel Zeb gemummificeerd!

(Zeb komt tevoorschijn en zakt in elkaar – ze leggen hem op de bank)

MARGRIET : Zebedeüske, wat hebben ze met je gedaan? Moeten we de 100 bellen?

ZEB : *(kreunt)* Wa..t..er!

LOTTE : Vlug! Een glas water en zorg voor frisse lucht.

WOUT : Leeft hij nog?

STAN : God zij dank wel, maar zijn toestand is vreselijk beroerd. Wie dat op zijn geweten heeft, kom ik best niet tegen. Ik sla hem tot moes! *(balt de vuisten)*

ZEB : Ha...sj...fa.

JILL : Ik versta er niets van.

MARGRIET : We zouden hem beter laten slapen.

LOTTE : Geef hem tijd om bij zijn positieven te komen. Er moet iemand bij hem

blijven.

MARGRIET : Geen probleem, ik blijf.

WOUT : Ik neem van je over.

STAN : Om de twee uur komt iemand aflossen, morgenvroeg zien we wel. Wie niet moet waken, gaat naar bed.

ANDEREN : Okè. (*gaan af*)

(In het duister - zwak blauw wit licht - zie je de wissels van Margriet door Wout, Wout door Stan, Stan door Lotte)

LOTTE : Slaap maar zacht nonkeltje. (*dekt hem toe en gaat zitten. Valt in slaap*)

(Even later is er een hevig licht naar de zaal toe – We zien de silhouet van farao Hatsjepsoet)

HATSJEPSOET : Zeb Nieland, bewijs me een dienst. (*Zeb blijft liggen*) Zeb Nieland!

Doe niet of je me niet hoort!

ZEB : (*ontwaakt langzaam*) Riep er iemand?

HATSJEPSOET : Ik Zeb. Je moet je werk afmaken.

ZEB : Wie ben je?

HATSJEPSOET : Ken je me dan niet? Je zoekt al jaren naar mij.

ZEB : Hatsjepsoet? Vrouwelijke farao van de 18e Dynastie, nee toch! Ik droom. Je naam betekende "edelste onder de vrouwen".

HATSJEPSOET : Goed zo. Je hebt je les flink geleerd.

ZEB : Wat wil je van me edele vrouw?

HATSJEPSOET : Jij bent onze allerlaatste hoop. Breng ons weer samen. Laat gerechtigheid geschieden.

ZEB : Maar ze willen me vermoorden! Vermoorden, hoor je?

HATSJEPSOET : Dat hebben ze met mij ook gedaan. Laf vermoord! Mijn geest vindt nergens rust.

ZEB : Ze willen me liever dood dan de waarheid te kennen.

HATSJEPSOET : Wil je sterven als een angsthaas of in de geschiedenisboeken komen

als de archeoloog die de mummie van Hatsjepsoet heeft ontdekt? Een van de belangrijkste ontdekkingen in de geschiedenis van Egypte.

ZEB : Die kerels willen mijn vel. Er is geld mee gemoeid.

HATSJEPSOET : Wil je me helpen? Ja of neen?

ZEB : Natuurlijk wil ik helpen. Wat moet ik doen?

HATSJEPSOET : Drieduizend jaar lang hebben ze mijn naam en beeltenis weggehouden uit de officiële geschiedschrijving. Ze verborgen mijn obelisk, beschadigden mijn standbeelden en verwijderden de naamtabletten en reliëfs uit mijn tempels. *(met nadruk)* Mijn tempels! Hoor je? En dat, omdat ik een vrouw was. Een vrouw met ambitie!

ZEB : Goed, goed, je kunt op me rekenen.

HATSJEPSOET : Keer terug naar Egypte, de Vallei der koningen. Ik zal je leiden. Onze wraak zal zoet zijn. *(verdwijnt)*

ZEB : Maar.... maar Hatsje... verdikke, ze is weg! *(legt zich terug neer)*

LOTTE : *(wordt wakker)* Heb ik gedroomd of was dit echt?

ZEB : Ik voel me net een ferm gedeukte appel.

LOTTE : Wat is er met die appel gebeurd? Ze hebben je voor dood achtergelaten. Wie doet zoiets?

ZEB : Het is een vreemde geschiedenis. Begin verleden jaar ontdekten we in een vergeten kloof nabij het paleis van Hatsjepsoet een rotsspleet die afgedekt was met grote stenen. Een heel ondergronds gangenstelsel leidde naar het paleis. Mijn vriend en helper kon niet zwijgen en lichtte de pers in.

LOTTE : Veel mediadrukke om niets.

ZEB : Precies. Amerikaanse televisiezenders streken als vliegen neer op de pot siroop. Ze boden veel geld voor de primeurs. Ik weigerde omdat er nog veel veldwerk te doen was. Mijn medearcheoloog Bram, rook geld. Hij is door het lint gegaan.

LOTTE : Hebben jullie ruzie gemaakt?

ZEB : Eerst woorden, dan schelden en daarna heeft hij me in elkaar geslagen. Hij dacht dat ik dood was en heeft me in paniek doen verdwijnen.

LOTTE : Dat was zonder ons gerekend.

ANNETTE : *(op met gevuld dienblad)* Goedemorgen schatjes. Verse koffie voor